

[Starcke.]

tion, som foreligger for Øjeblikket, maa det maaske være tilladt at minde om nogle Udtalelser, som Baldwin i sin Tid kom med, da han hævdede, at han var Tilhænger af, at England foretog store Smørindkøb i Danmark for at holde Kommunismen borte fra Østersøens Munding og sikre, at denne blev bevogtet af en venligtsindet eller neutral Magt. Den britiske politiske Skribent Patrick Maitland har for nylig hævdede, at Englands maritime Interesser kræver et fundamentalt venligtsindet Danmark, der er sikret imod lave Priser og Fattigdommens Ødelæggelser, saa det ikke bliver et let Bytte for en eller anden opløsende eller fjendtlig Ideologi. Nu skal Danmark jo ikke føre sin Import- og Eksportpolitik under Hensyn til Englands maritime Interesser, og andre storpolitiske Hensyn kan meget vel i de forskellige Situationer blive overvejende, men vi skal dog være klar over, at det stadig er et Moment af Betydning.

I et fortsat ordnet og frit Handelsforhold har baade Danmark og England den største Interesse, og det kan efter vort Skøn ikke være tvivlsomt, at de skulde kunne finde hinanden. Det er fra engelsk Side hævdede, at det kan ikke være noget afgørende for England, hvad Produktionsprisen er i Danmark, da vi i Danmark har mere Indflydelse paa den, end Englænderne har. Dette er det ømme Punkt i Danmarks Stilling. Der er jo ingen Grænse for, hvor høj man kan lave Produktionsprisen, hvis man tillader Jordpriserne at blive ved at stige, Jordpriserne, der dog maa siges at være en meget væsentlig Forudsætning for Landbruget, hvis vi tillader Prioriteterne at blive ved at stige, hvis vi tillader Skatterne at blive ved at stige og den indirekte Varefordyrelse og Toldbyrderne og Administrationen at blive ved med at fordyre alt det, som Landbruget skal købe. Selv om vi saa har prøvet at holde Landbruget i Gang med Subsidier, saa skal Subsidierne igen betales gennem Skatter, og alt dette ned sætter blot det danske Landbrugs Konkurrenceevne udadtil og dets Rentabilitet indadtil.

At mange af disse Forhold er endnu værre i England, er en Sag for sig, men Danmark har en selvfølgelig Interesse i at sørge for, at vor egen Rentabilitet, Landbrugets Købekraft og Landbrugets Konkurrenceevne udadtil er saa stor som mulig og dets Tilpasningsevne saa elastisk som mulig. Men hvad der ikke gælder selve England, gælder en stor Del af de engelske Dominions

og særlig de Dominions, som er vore farligste Konkurrenter paa det engelske Marked. Jeg kan nævne, at f. Eks. New Zealand har mellem sine 127 Byer 80 Byer, som er gaaet over til, at alle kommunale Udgifter dækkes af Grundskyld. Noget lignende finder Sted i Queensland og New South Wales i Australien og i store, vigtige Omraader af Sydafrika. Det er derfor vigtigt for Danmark endnu en Gang at overveje, om vi ikke i egen Interesse og i Landbrugets Interesse hurtigst muligt burde løse vort Jordspørgsmaal og vort Skattespørgsmaal. Det vil ogsaa være af Værdi at løse vort Toldspørgsmaal, og der maa jeg minde om det Gys, der gik gennem dette høje Ting, dengang Finansministeren forelagde sit Toldlovsforslag i Maj Maaned om en Forhøjelse paa 100 pCt. Vi fra vor Side rettede et meget stærkt Angreb derpaa ved første Behandling.

Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat; det er et Citat, som har en vis Interesse i Sammenhæng med dette Toldlovsforslag fremsat af den højtærede Finansminister. Det var Marshall, der udtalte den 5. Juni 1947:

„Enhver Regering, som er beredt til at medarbejde paa en Genrejsning, vil finde Støtte fra Amerika. Men ingen Regering, som vil spinde Intriger for at hemme andre Landes Opgang, kan regne med vor Hjælp. Regeringer, politiske Partier og Grupper, som bestræber sig paa at lade menneskelig Elendighed bestaa for politisk eller paa anden Maade at udnytte denne Tilstand, vil støde paa De forenede Staters Modstand.“

Mr. Marshalls højre Haand, Will Clayton, er en stærk Tilhænger af en Politik, som gaar ud paa at nedbryde Toldskranke, Restriktioner og alle disse Ting, som hemmer Menneskers Ret til at handle med andre Nationer, og jeg kan nævne, at Will Clayton er en Elev og stærk Tilhænger af baade Adam Smith og Henry George.

Den kendte Toldekspert og Venstremand William Halland, som vist er et af de mest indsigtfulde Mennesker; naar det gælder Toldspørgsmaal, skrev ved dette Forslags Fremsættelse et Brev til Statsministeren, som findes aftrykt i en Pjece, der er udgivet af Frihandelsklubben; Pjecen hedder: „Et lykkeligt Skibbrud“, og jeg beder om Tilladelse til et lille Citat herfra. Der skriver William Halland:

„Men U. S. A. ønsker dog for at fortsætte sine Bestræbelser at finde Resonans og ikke at møde en fjendtlig og stupid Toldlovgivning iværksat paa det Tidspunkt, dets Statsmænd kæmper i